

Veșnica... primăvară

Flavius Laurian Duverna

Veșnica... primăvară

Au venit, și zilele de Martie
Și peste tot e cald și soare,
Tot ce privești e-o-nviorare,
Iar mlădioasa, verde salcie
Și-expune mugurii în floare.

Parfumu-i scump, tonifiant,
Se-mprăștie-n miros plăcut
Căci el spre viață s-a născut
Ca un balsam ce-i adjuvant,
Spre existență-n mod tăcut.

Atâtea flori sunt pe câmpie,
Care de care mai frumoase!
Toate-aduc omului foloase,
Plantând în inimi... bucurie
Oricărui ins... ce le miroase.

În ne-ntrecutul covor verde,
Și-n coloritul scump, virgin,
Cu cât peisaju-i mai senin
Imaginea din ochi se pierde
În amalgam de farmec plin.

Și, o Doamne, câtă măreție
Tu-ai pus în tot ce ai creat
Prin harul sfânt, îmbelșugat,
Și cât-abilitate,-n măiestrie
În planul Tău, cel minunat!

Ori-ncotro, ți-ntorci privirea
Se-observă sacra Ta lucrare
Prin bunătatea răbdătoare,
Sperând ca astfel omenirea
Să vadă dragostea Ta mare!

Tu pentru om toate-ai creat
Să-i fie viața mai frumoasă,
Prin conjuctura-i cea aleasă
Și de-a căzut, în greu păcat
Se va întoarce-odată acasă.

În preafrumoasa-i primăvară
Prin planul cel de mântuire
'N-a lui Hristos, neprihănire,
El va vedea, din nou o țară
Cu flori veșnice-n strălucire.

Flavius Laurian Duverna